

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXV. Quod pro pace continuè fatagebat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΔ.

Κωνσταντίνου ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν Ἐπίσκοπον
καὶ Ἀρίον τὸν πρεσβύτερον.

Νικητὴς Κωνσταντίνου Ὁ Μέγιστος Ὁ Σεβαστός
Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀρίου.

Ἐπιπλήρωσον μοι γεγηρημένης προφασιν τῶν
ἀδελφῶν ἐγγύω τὴν χρεῖαν ὑπέστην, αὐτὸν ὡς εἰ-
καστὸν τῶν ἐμῶν ἐγγυημάτων βοηθὸν καὶ σω-
τήρα τῶν ὅλων Θεὸν, ποιῆμαι μάγιστρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΕ.

Ὅτι οὐδὲ τὸ εἰρήνης ἐπιπέμματα σωθήσεται.

Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἀπάντων τῶν ἐθνῶν περὶ
τὸ θεῖον παθεῖσιν, ὡς μίαν ἐξέως ἰσύσα-
σιν ἐνώσασιν. δεύτερον δὲ, τὸ τῆς κοινῆς οἰκουμε-
νικῆς σώμα καθάπερ χαλεπῶ τινὶ νοσήματι
πάσχον κακῶς, διασθῆσασθαι περὶ θυμῆθω. ἀ-
δελφοὶ παροικῶν, ἕτερον μὲν ἀπερρήτην διανοίας
ὀφθαλμῶ συνελθοῦσιν. ἕτερον δὲ τῆ τῆς
σεβαστικῆς χειρὸς ἐξουσίας καθέρθην ἐπειρώ-
μην. εἰδὼς ὡς εἰ κοινὴν ἀπαστοῖς τῶ Θεῷ θε-
ράσασιν ἐπ' εὐχαῖς ταῖς ἐμαῖς ὁμόνοιαν κα-
ταστήσασιν, καὶ ἡ τῶν δημοσίων πραγμάτων
χρεῖα σωθῆσιν ταῖς ἀπάντων ἐνσεβείαι
γνώμασι τῶν μετεβολῶν καρπώσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ.

Ὅτι καὶ τὰ ἐν Ἀφρικῇ ζητήσεις διασθῆσονται.

Μανίας γὰρ δὴ ἤθεθεν ἐκ ἀνεκτικῆς ἀπασαν
Μετὰ Ἀφρικὴν ἐπιλαβέσθαι, καὶ διὰ τῆς
ἀδελφῶν κεφότητη τῶν δὴ μὲν Ἰρησκειαν εἰς
διαφόρας αἰρέσεις ἰσίστα τελομηκότας, ταύ-
των ἐγὼ τῶν νόθον κατὰ εἶλα βεβληθεὶς, εἰδὼς
μὲν ἕτερον δὲ κείσασιν τὰ πρᾶγματι θεραπεί-
αν εὐεπικον, ἢ εἰ τὸν κοινὸν τὸ οἰκουμενικῆς ἐχθρὸν
ἐξελθῶν, ὅς ταῖς ἱεραῖς ὑμῶν συνόδοις τὴν ἀθέ-
μιστον ἐαυτῶ γνώμην ἀνέστησεν, ἐνίκα ὑμῶν
πρὸς τὴν τῶ πρὸς ἀλλήλους διχονοούντων ὁμό-
νοιαν βοηθῆς διπλοσείλαμι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ.

Ὅτι καὶ τὸ ἀναβλεῖν τὰ τὸ ἱεροσολίμα πρᾶγμα.

Ἐπειδὴ γὰρ ἡ εὐφροσύνη δύναμις, καὶ ὁ τὸ ἱεραῖς
Ἰρησκειας νόμος, ὑπὸ τῆς εὐφροσύνης
ἐνεργείας, οἷον ἐκ τινῶν τῆς ἀναβλεῖν κολ-

A

CAPUT LXIV.

Constantini Epistola ad Alexandrum Episco-
pum, & Arium Presbyterum.

Victor Constantinus Maximus Augustus,
Alexandro & Ario.

Uabus me causis impulsum fuisse
ad earum rerum quas gessi mini-
sterium obeundum, ipse conatum
meorum Adjutor, & Servator omnium,
mihi testis est Deus.

B

CAPUT LXV.

Quod pro pace continue satagebat.

NAm primum quidem omnium
gentium inolitam de Deo opinio-
nem in unam quasi habitudinem ac for-
mam compingere propositum fuit: de-
inde verò corpus orbis terrarum quasi
gravi quodam morbo tyrannidis op-
pressum, in pristinam valetudinem re-
stituere. Quæ cum mihi instar scopi
proposuisssem, alterum quidem arcano
cogitationis oculo inquirebam: alte-
rum verò bellica vi atque potentia per-
ficere conabar. Quippe intelligebam,
si communem inter omnes Dei cultor-
es concordiam, sic ut mihi in votis erat,
stabilire potuissem, fore ut Republicæ
administratio, mutationem piis om-
nium sensibus congruentem nanci-
sceretur.

CAPUT LXVI.

Quomodo quæstiones in Africa excitatas
compressit.

Itaque cum intolerabilis quædam in-
saniam totam Africam corripuisset, ob
quosdam qui temeraria levitate reli-
gionem populorum in varias sectas di-
scindere ausu fuerant; hunc ego mor-
bum sedare cupiens, nullum aliud re-
medium ad ejus curationem idoneum
reperiebam, quam ut communi hoste
generis humani è medio sublato, qui
sacro sanctis Synodis vestris impiam
suum sententiam ac iussionem oppo-
suerat; quosdam vestrum ad sancien-
dam inter dissidentes concordiam, mi-
nistros atque adjuutores mitterem.

CAPUT LXVII.

Quod religio ab Orientis partibus ceperit.

NAm quoniam veri luminis vis, &
lex sacro-sanctæ religionis, Dei
beneficio ex sinu (ut ita dicam) Orientis